

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 176/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. mája 2009 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ľ. G., H., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na rovnosť v konaní zaručeného v čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 10 CoP 4/2007-400 zo 4. júla 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ľ. G. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. apríla 2009 doručená sťažnosť JUDr. Ľ. G., H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na rovnosť v konaní zaručeného v čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a v čl. 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) č. k. 10 CoP 4/2007-400 zo 4. júla 2007.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva, že: «Sťažovateľ(...) podáva so zreteľom na ust. § 53 ods. 1 a 3 zákona č. 38/1993 Z. z. v platnom znení v zákonne dvojmesačnej lehote od právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 10 CoP/16/2008-488 zo 14. 01. 2009 (dor. 05. 02. 2009), v ktorom opätovne odmietol rešpektovať právoplatný nález Ústavného súdu(...) č. ÚS 209/06-38 zo 06. 12. 2006(...), ktorým bolo ustálené, že konanie o určení výživného za príslušné obdobie bolo právoplatne a účinne zastavené, no napriek tomu: „Potvrdil ďalší rozsudok súdu prvého stupňa (Okresného súdu v Humennom č. k. 19 P 225/02-451 z 09. 09. 2008) v jeho napadnutej časti a vo výroku o určení výživného na mal. Michaelu zo strany otca za obdobie od 01. 01. 2005 do 27. 03. 2006 a zaviazal otca zaplatiť ďalšie „dlžné“ výživné za obdobie od 01. 01. 2005 do 27. 03. 2006 v sume 14 869,40 Sk do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky dieťaťa(...) sťažnosť: (...)

Okrem porušení procesnoprávných a hmotnoprávných zákonných ustanovení, ktoré sťažovateľ už podrobne rozviedol ešte vo svojich Sťažnostiach(...) na Ústavný súd SR z 01. 06. 06 a 14. 09. 2007 (viď opätovne jej priložené fotokópie s prílohami), poukazujem na hrubé porušenie kogentného ustanovenia § 135 odst. 1) druhej vety O. s. p., opakovaným nerešpektovaním ktorého nepochybne bola naplnená aj skutková podstata ust. § 116 odst. 2) písmena f) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, cit. „Závažným disciplinárnym previnením je(...) svojvoľné rozhodnutie sudcu, ktoré zjavne nemá oporu v právnom poriadku, ak týmto rozhodnutím sudca spôsobí značnú škodu alebo iný obzvlášť závažný následok“. Napadnuté rozsudky Krajského súdu v Prešove totiž odmietli rešpektovať pre neho záväzný Nález Ústavného súdu(...) č. k. II. ÚS 209/06-38 zo 06. 12. 2006, v ktorom sa bez akýchkoľvek výhrad a podmienok konštatuje že, cit.: „Právo Bc. (t. č. JUDr.) E. G. na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 6 CoP 11/2005-337(...) z 31. 01. 2006, ako aj neskoršími, resp. aj predmetnou sťažnosťou napadnutého rozsudku porušené bolo. (...)

Z obsahu bodu I. predmetnej sťažnosti vyplývajú jednoznačné skutočnosti a dôkazy, že opakovanými rozsudkami Krajského súdu v Prešove č. j. 10 CoP/4/2007-400 zo 04. 07. 2007 (dor. 24. 07. 2007) došlo rovnako opakovane:

a) k hrubému porušeniu princípu, že všetci účastníci sú si v konaní (pred súdom) rovní, ktorý je garantovaný čl. 47 odst. 3) Ústavy(...), resp. čl. 37 odst. 3 Listiny základných práv a slobôd.

b) pričom z rovnakých dôvodov sťažovateľ opätovne právom namieta aj porušenie základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd(...).

Na základe takto vysvetlených a preukázaných skutočností a dôkazov sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky:

1) Sťažnosti znovu vyhovel a vydal nález, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. j. 10 CoP/4/2007/400 zo 07. 07. 2007 (do r. 24. 07. 2007) boli opätovne hrubo porušené:

a) Základné práva sťažovateľa garantované v čl. 47 odst. 3) Ústavy SR, resp. článok 37 odst. 3) Listiny základných práv a slobôd publikovaný pod č. 23/1991 Zb., t. j. že: Všetci účastníci sú si v (súdnom) konaní rovní,

b) Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie garantované článkom 6 odst. 1) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyhláseného pod č. 209/1992 Zb.,

2) Zrušuje rozsudky Krajského súdu v Prešove, č. j. 10 CoP/4/2007-400 zo 04. 07. 2007 ako č. j. 10 CoP/16/2008-488 zo 14. 01. 2009 a veci vracia tomuto súdu na ďalšie konanie, t. j. opätovné prerokovanie a rozhodnutie v súlade s patričným právnym názorom,

3) Priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie.»

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

V prvom rade je potrebné pripomenúť, že podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom sťažovateľa, ktorý je v tomto konaní zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, u ktorého sa predpokladá znalosť judikatúry

ústavného súdu. Preto v danom prípade ústavný súd posudzoval sťažnosť sťažovateľa v rozsahu uvádzanom v petite tejto sťažnosti (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 104/08, IV. ÚS 135/08).

1. Sťažovateľ namietal, že rozsudkom krajského súdu č. k. 10 CoP 4/2007-400 zo 4. júla 2007 bolo porušené jeho základné právo na rovnosť účastníkov v konaní zaručené v čl. 47 ods. 3 ústavy a v čl. 37 ods. 3 listiny a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Porušenie týchto sťažovateľom označených základných práv zaručených ústavou a listinou a práva zaručeného dohovorom v súvislosti s označeným rozhodnutím krajského súdu bolo už ústavným súdom (v rovnakom rozsahu a z rovnakých dôvodov ako sú teraz sťažovateľom namietané) preskúmané v konaní vedenom pod sp. zn. III. ÚS 139/08 a uznesením č. k. III. ÚS 139/08-8 z 29. apríla 2008 ústavný súd sťažnosť právoplatne odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol (prekážka *res iudicata*), okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

V zmysle judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 36/03, I. ÚS 226/05) rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre jeho zjavnú neopodstatnenosť je rozhodnutím „o konaní“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napáda to isté právoplatne skončené konanie a ktoré bolo napadnuté v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý ako zjavne neopodstatnený.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť je neprípustná, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde.

2. Pokiaľ sťažovateľ v petite sťažnosti žiadal zrušiť rozsudok krajského súdu č. k. 10 CoP 16/2008-488 zo 14. januára 2009, ústavný súd konštatuje, že zrušenie rozhodnutia

orgánu verejnej moci ústavným súdom je v zmysle ustanovení čl. 127 ods. 2 ústavy možné iba v prípade, ak svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím (v tomto prípade rozsudkom) boli porušené práva alebo slobody. Vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľ v petite sťažnosti vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu krajského súdu nežiadal. Z tohto dôvodu ústavný súd nemohol rozhodnúť o zrušení rozsudku krajského súdu č. k. 10 CoP 16/2008-488 zo 14. januára 2009.

Navyše je potrebné uviesť, že ak by aj sťažovateľ namietal porušenie ním označeného základného práva zaručeného ústavou a listinou a práva zaručeného dohovorom postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 CoP 16/2008 a jeho rozsudkom zo 14. januára 2009, jeho sťažnosť by ústavný súd musel rovnako odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť je absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

Hlavným a v podstate jediným dôvodom, o ktorý sťažovateľ opiera svoju sťažnosť je, že „*napadnuté rozsudky Krajského súdu v Prešove(...) odmietli rešpektovať(...) záväzný Nález Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 209/06-38 zo 06. 12. 2006*“. Tento argument však nemožno akceptovať z dôvodu, že krajský súd označený nález ústavného súdu skutočne rešpektoval a v súlade s jeho závermi vo veci znovu rozhodol rozsudkom č. k. 10 CoP 4/2007-400 zo 4. júla 2007. Ústavná konformita rozsudku zo 4. júla 2007 bola potvrdená uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 139/08-8 z 29. apríla 2008, a to na základe sťažnosti doručenej ústavnému súdu 18. septembra 2007 (pozri bod 1 tohto odôvodnenia).

Vzhľadom na uvedené sťažnosť je zjavne neopodstatnená z dôvodu absencie akejkoľvek príčinnej súvislosti medzi namietaným porušením označených práv a napadnutým postupom, prípadne rozhodnutím krajského súdu. Tento záver je dôvodom na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), bolo bez právneho významu rozhodovať o tejto časti sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2009